

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2020 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie sygn. XX Ns. – Rej. KRS (...) z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. o zmianę danych w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców, na skutek skargi wnioskodawcy na postanowienie referendarza sądowego z dnia 10 marca 2020 r., odmówił wpisu, sygn.. akt XX Ns-Rej. KRS (...) (postanowienie k. 247, uzasadnienie 255 -257v).

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1500 z późn zm.), polegające na odmowie przyznania wiarygodności przez Sąd I instancji dokumentom załączonym do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców zmiany w składzie osobowym zarządu spółki (tj. protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 20 lutego 2020 r.) podczas gdy dokumenty te były zgodne z przepisami prawa pod względem treści jak i formy, co w konsekwencji skutkowało niezasadną odmową wpisu, co miało istotny wpływ na wynik sprawy,
2. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1500 z późn zm.), polegające na przyjęciu niezgodności danych wskazanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców zmiany w składzie osobowym zarządu spółki z rzeczywistym stanem prawnym, podczas gdy wątpliwości Sądu I instancji nie znajdują uzasadnienia w przedłożonych do wniosku dokumentach i stanowią jedynie słowną polemikę z faktami wynikającymi z tychże dokumentów; same tylko wątpliwości Sądu I instancji nie oznaczają niezgodności danych z rzeczywistym stanem prawnym, lecz nakładają na Sąd obowiązek jego zbadania, czego Sąd nie dokonał, a co za tym idzie niezgodności tej nie ujawnił,
3. błąd w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji polegający na przyjęciu, że protokół z 20 lutego 2020 r. nie odpowiada prawdzie w tej części, w jakiej wskazano, że do zwołania zgromadzenia doszło 5 lutego 2020 r., podczas gdy argumentacja Sądu stanowi jedynie luźne dywagacje i nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji dołączonej do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców zmiany w składzie osobowym zarządu spółki, a jednocześnie pomija zupełnie wyjaśnienia Wnioskodawcy w zakresie przyczyn finalnego zwołania zgromadzenia wspólników, tj. konsekwencję permanentnego domagania się przez wspólnika K. K. zwołania zgromadzenia w przedmiocie zmiany zarządu oraz w zakresie popełnionego przez pracownika Wnioskodawcy błędu i omyłkowego niewysłania zawiadomienia o zwołaniu zgromadzenia wspólników K. K.; Sąd I instancji opacznie przy tym przyjmuje, że do zwołania zgromadzenia wspólników nie mogło dojść 5 lutego 2020 r., ponieważ Wnioskodawca nie mógł zwołać zgromadzenia w celu podjęcia uchwały o swoim odwołaniu i jednocześnie powołaniu na funkcję członka zarządu, podczas gdy w istocie właśnie taka sytuacja miała miejsce, a spowodowana była w głównej mierze naciskami ze strony wspólnika K. K.,
4. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 238 k.s.h., poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że nieprawidłowość w doręczeniu zaproszenia na zgromadzenie ma zawsze wpływ na podjęcie zaskarżonych uchwał, podczas gdy uchybienia formalne dotyczące wadliwości zwołania zgromadzenia mogą być skuteczną podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały tylko wówczas, jeśli wywarły wpływ na jej treść, co w stanie faktycznym sprawy nie mogło mieć miejsca, albowiem K. K. (nieprawidłowo zawiadomiona o zgromadzeniu) reprezentuje jedynie 15% głosów na zgromadzeniu wspólników, zatem jej głosy nie miały wpływu na treść podjętych w dniu 20 lutego 2020 r. uchwał,
5. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1500 z późn zm.) poprzez przyjęcie, że kwestia dojścia do Wnioskodawcy

zawiadomienia o zwołaniu zgromadzenia na dzień 19 lutego 2020 r. nie należy do kognicji sądu rejestrowego, podczas gdy zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie dopuszcza się prowadzenie badania uchwały zgromadzenia wspólników w spółce kapitałowej w aspekcie ich zgodności z postanowieniami umowy spółki, co ma istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem gdyby Wnioskodawca został prawidłowo zawiadomiony o zgromadzeniu z dnia 19 lutego 2020 r. wówczas stałyby się na tym zgromadzeniu i do zmiany składu zarządu by nie doszło.

W oparciu o powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji (sądowi rejestrowemu) oraz o zwrot całej opłaty sądowej od apelacji, a w tym opłaty uiszczonej od wniosku o doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem zaliczonej na poczet apelacji. Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do apelacji. (apelacja k. 263-266)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu. Postawione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe i na jego podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne. Ustalenia te Sąd odwoławczy przyjmuje za własne.

Apelacja skarżącego sprowadza się w istocie do dwóch zarzutów. Pierwszy z nich dotyczy zarzutów naruszenia art. 23 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym. Ocena prawna dokonana przez Sąd I instancji, w aspekcie podstawy prawnej odmowy dokonania żadanego we wniosku wpisu, zdaniem Sądu odwoławczego, jest prawidłowa i zasługuje na aprobatę. W szczególności podkreślenia wymaga trafność zajętą przez Sąd Rejonowy stanowiska odnośnie jego uprawnienia do badania dokumentów, które zgodnie z wnioskiem miały stanowić podstawę wpisu, wobec brzmienia przepisu art. 23 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Sąd Okręgowy wskazuje, że sąd rejestrowy zobowiązany był do badania czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa (art.23 ust.1 ustawy o KRS). Kontrola taka ma charakter merytoryczny (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001 r., III CZP 44/00, OSNC 2001, nr 5, poz. 69 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1998 r., 1 CKN 227/97, OSNC 1998, nr 11, poz. 179, z dnia 2 października 2008 r., II CSK 186/08, nie publ. i z dnia 17 września 2008 r., III CSK 56/08, nie publ.). W świetle przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym kognicją sądu rejestrowego objęte jest nie tylko badanie formy i treści dokumentów załączonych do wniosku rejestracyjnego, ale również procedura w jakich odbywało się tworzenie dokumentów stanowiących podstawę wniosku. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie III CZP 122/09 wyjaśnił, że Sąd rejestrowy, na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym jest uprawniony do badania wpływu naruszeń procedury podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie akcjonariuszy spółki akcyjnej na ich treść (OSNC 2010 nr 7-8, poz. 107). Orzeczenie to ma odpowiednie zastosowanie również w sprawie niniejszej. Nie sposób bowiem uznać, iż przy modelu aktywnej roli sądu rejestrowego, którego zadaniem ustawowym jest czuwanie nie tylko nad zupełnością, ale i prawdziwością danych zamieszczanych w rejestrze sądowym, sąd ten miałby akceptować wszelkie czynności zdziałane „w imieniu” spółki lub jego organów, niezależnie od stopnia wadliwości tych czynności i ich wpływu na ważność, czy skuteczność czynności.

W świetle powyższego uznać należy, iż Sąd Rejonowy był w pełni uprawniony do zbadania, czy zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., podejmując uchwałę w dniu 20 lutego 2020 r., która to miała stanowić podstawę wpisu, zostało zwołane w sposób prawidłowy, przez osoby do tego uprawnione a w konsekwencji czy podjęcie uchwały o odwołaniu członka zarządu i wyborze ponownie na funkcję prezesa zarządu T. P. były możliwe. Stanowi to bowiem podstawowy warunek uznania, iż podjęte wówczas uchwały są uchwałami organu osoby prawnej. Sąd Rejonowy wskazał, iż powziął uzasadnione wątpliwości na podstawie art. 23 ust. 2 zd. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym odnośnie zaistniałego stanu rzeczy co skutkowało powzięciem działań weryfikacyjnych. Sąd Rejonowy podkreślił, że postanowieniem Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. wydanym w sprawie XX Ns-Rej.KRS (...) upoważniono współnika K. K. do zwołania zgromadzenia wspólników spółki (...), do którego porządku obrad należało m. in. podjęcie uchwały w przedmiocie odwołania prezesa zarządu spółki i powołanie nowego

prezesa zarządu. Zgromadzenie wspólników odbyło się w dniu 19 lutego 2020 r. i podjęto na nim uchwały zgodnie z porządkiem obrad -odwołano z pełnienia funkcji prezesa zarządu T. P. i powołano nowego prezesa w osobie M. Z.. Wobec czego kolejne zgromadzenie wspólników, które odbyło się dnia następnego, tj. 20 lutego 2020 r., na którym podjęto uchwałę o odwołaniu z funkcji prezesa M. Z. oraz powołaniu na jego miejsce T. P., w pełni uzasadniało podjęcie wątpliwości co do tego, czy dane zgłoszone w przedmiotowym wniosku są zgodne z rzeczywistym stanem. Dlatego też za chybione należało uznać zarzuty zażalenia dotyczące naruszenia prawa procesowego, tj. art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, bowiem Sąd Rejonowy dokonał analizy i oceny mieszczącej się w sferze uznaniowości decyzyjnej sądu, która doprowadziła do wniosku, iż należy odmówić wpisu na podstawie wniosku z dnia 10 marca 2020 r. złożonego przez spółkę (...) reprezentowaną przez T. P. w zakresie zmiany członka zarządu.

Drugi zaś zarzut odnosi się do ustaleń i rozważań dokonanych przez Sąd Rejonowy, i dotyczy naruszenia art. 238 k.s.h. oraz dokonania błędnych ustaleń faktycznych. Jednakże również i te zarzuty, w ocenie Sądu Okręgowego, nie zasługują na uwzględnienie. Wskazać, bowiem należy, że zasadniczym powodem odmowy wpisu było wadliwie zwołanie zgromadzenie wspólników przez T. P.. Jak wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, do przedmiotowego wniosku o wpis zmiany nie załączono dowodu wysłania do K. K. ((...) spółki (...)) zawiadomienia o zgromadzeniu wspólników, a jednocześnie nie była ona obecna na zgromadzeniu w dniu 20 lutego 2020 r., co przyznał reprezentujący spółkę (...). Zasady zwołania zgromadzenia wspólników wyznacza art. 238 k.s.h., który określa w jakiej formie dopuszczalne jest powiadomienie wspólników o zgromadzeniu oraz termin na wysłanie zaproszenia przed datą wyznaczonego zgromadzenia. Zaproszenie powinno zawierać również oznaczenia daty, godziny i miejsca oraz szczegółowy porządek obrad. Skarżący twierdzi, iż wadliwe zawiadomienie wspólnika K. K. nie miało znaczenia ponieważ posiadała ona i tak zbyt niskie udziały, aby jej głos miał wpływ na podjęte uchwały. Dla oceny spełnienia wskazanych wymogów zaproszenia wysokość udziałów posiadanych przez wspólników pozostaje bez znaczenia. Oprócz tego, że doszło do wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników, co sam przyznaje skarżący, to Sąd Rejonowy trafnie uznał, że protokół z dnia 20 lutego 2020 r. nie odpowiada prawdzie w tej części, w jakiej wskazano, że do zwołania zgromadzenia doszło 5 lutego 2020 r.

W tym miejscu należy powtórzyć za Sądem Rejonowym, że o zwołanym przez K. K. zgromadzeniu wspólników na dzień 19 lutego 2020 r. T. P. mógł się dowiedzieć dopiero po odebraniu 10 lutego 2020 r. zawiadomienia, które zawierało porządek obrad przewidujący jego odwołanie. Z protokołu zgromadzenia wspólników z dnia 20 lutego 2020 r. zwołanego przez T. P., wynika, że zostało ono zwołane uchwałą zarządu z dnia 5 lutego 2020 r. , a z porządku obrad zgromadzenia z dnia 20 lutego 2020 r. wynika, iż podjęto na nim uchwałę o odwołaniu nowo powołanego prezesa i przywróceniu do pełnienia tej funkcji T. P.. Wobec czego z całą stanowczością należy stwierdzić, że taki porządek obrad zgromadzenia wspólników w dniu 20 lutego 2020 r. nie mógł zostać ustalony już 5 lutego 2020 r. w sytuacji, gdy odwołanie T. P. z funkcji prezesa nastąpiło uchwałą zgromadzenia wspólników z dnia 19 lutego 2020 r. Dlatego też Sąd odwoławczy w pełni akceptuje stanowisko Sądu rejestrowego, że protokół z dnia 20 lutego 2020 r. nie odpowiada prawdzie w tej części, w jakiej wskazano, że do zwołania zgromadzenia doszło 5 lutego 2020 r.

Zarzuty apelującego dotyczące nieprawidłowości w zawiadomieniu go o terminie zgromadzenia wspólników odbytego w dniu 19 lutego 2020 roku należało uznać za bezzasadne, bowiem nie dotyczą przedmiotu niniejszego postępowania.

W świetle powyższego, wobec bezzasadności zarzutów apelacji, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację.

Iwona Godlewska

Z/ odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy (przesyłką pocztową).

Iwona Godlewska